

Délibáb

43.
SZÁM

50
FILLÉR

Fényes Alice

UTCAI ISMERETSÉG

Uj Magyar Színház

(Inkey felv.)

Fodor János

Báthy Anna

Rössler Endre

Tutsek Piroksa

Háromy Imre

Gluck muzsikája a zene barátai számára mindig inycsemeget jelentett, annál is inkább, mert a barokkvilág nagy zeneköltőjének legtöbb műve ritkán hallható operaszínpadainkon. Gluck zenéje körvonalaiban Wágner művészele előszelének tekinthető s ez a távoli, lelki rokonság különösen a görög mitológia s történelem köréből vett témaválasztásnál érzékelhető. Az Operaház mostani felújítása szerencsés megoldással hozza elénk Gluck szellemét.

A szereposztásban Operaházunk három kitűnő tagja, Báthy Anna, Rössler Endre és Háromy Imre nagyszerű érzékkel vetítette elénk Gluck muzsikájának egyéni stílusát s különösen azt a drámai páthoszt, amely a Gluck-operáknál a lényegét jelenti. Ugyancsak erőssége volt az előadásnak Tutsek Piroksa

Klytamnestra alakítása. Fodor János hangjának harangzengése magával ragadta az egész színpadot. A fiatalok közül kitűnt Reményi Sándor, de a többiek is, Kovács Jolán, Dosa Mária, Katona Lajos egyforma tehetséggel szolgálták a mű szellemét.

A felújítás egyik kétségtelen értéke Lányi Viktor kitűnő, stílári szépségeket csillogtató szövegfordítása. A státi:stéria mozgása meglazult fejgyelemre mutat; ezt a szépséghibát a rendezésnek ki kell küszöbölnie. Kenessey Jenő vezénylése remek egységgel fogja össze a zenekart és sikeresen juttatja érvényre Gluck zenéjének benső lényegét. A balettben Bordy Bella, az egyre szebben fejlődő Patócs Kató és Sallay érdemel elismerést. Fülöp Zoltán nagyvonalú színpadképei a zenével egyenrangú műalkotást jelentenek. Gy.

G
nak
Sz
fiat
épül
lyeg
ideá
férj
Juli
köny
durv
szem
mag
A b
vesel
ban

Röz
Luey
meg
költ
meg
bele

A d
jeler
Bics
H

Bernd Róza

Gerhardt Hauptmannnak, a nagy német írónak művét mutatta be az elmúlt héten a Madách Színház társulata. A darab meséje egy szép, fiatal lány (Moóry Lucy) tragédiája körül épül fel, aki három férfi szerelme között tévelyeg. Az idősödő bíró (Ignáth Gyula) a lány ideálja, vele azonban nem lehet boldog a férfi idősebb, beteg felesége miatt (Dinnyéssy Juliska). A halkszavú, tisztességes, szerelmes könyvköltő (Szakáts Zoltán) a vőlegénye, de a durva, iszákos gépész (Bicskey Károly) is szemel vet Rózára. A lány nehezen szánja rá magát a férjhezmenésre. Az ok: gyermeket vár. A bíró felesége igyekszik lefékezni az egyre hevesebben feltörő indulatokat, a tragédiát azonban nem tudja megakadályozni. A lány férjhez

Róza és a bíróné (Moóry Lucy és Dinnyéssy Juliska)

Megragadóan emberi léggömb van a darabnak. Egyszerű falusi emberek márszás problémái izzanak a történet fordulataiban. Hauptmann mesteri kézzel vezeti a mesét és világítja meg a cselekedetek indítókait.

Róza szerepében Moóry Lucy, a Debrecenből szerződött fiatal színésznő mutatkozott be. Feltétlenül tehetséges, de játékmódora még nem egyszerűsödött le eléggé. Ignáth Gyula Flamm bíró alakját formálta majdnem kifogástalanul. Szakáts Zoltán szelíd, magyabamélyedő könyvköltő-figurája komoly, szép színészi teljesítmény. Bicskey Károly, aki a gépészt elevenítette meg, tehetséges, de túl hangos. Dinnyéssy Juliska béna asszonya jó, habár néha színtelen. Tompa Béla Róza apjának szerepében őszintén emberi. Egyed Lenke, Patócz Ágnes, Pílisi Gabriella, Luttor Mária, Danis Jenő, Hidassy Sándor, Kovács István és Zordon Gyula nevét említjük meg még az együttessel.

Az előadáson meglátszik Kiss Ferenc rendezői vezetése. Szépek Bercsényi Tibor díszletei

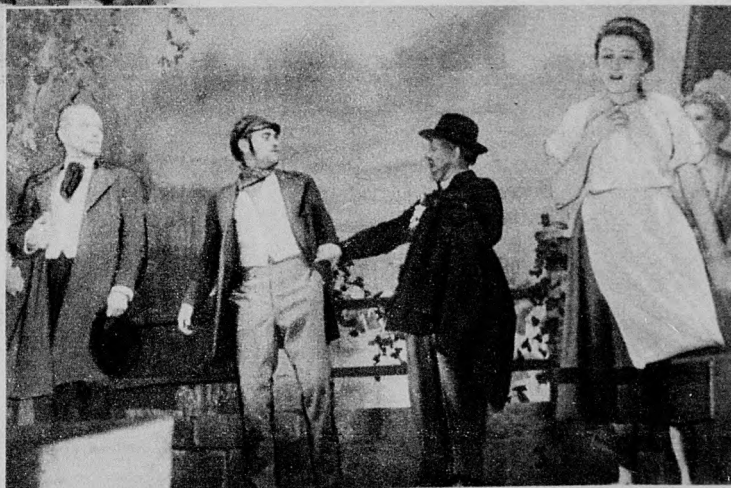
DÁLOKY JÁNOS

Róza és a bíró (Moóry Lucy és Ignáth Gyula)

megy ugyan a könyvköltőhöz, de gyermekét megöli s a fájdalomba beleőrül.

A darab egyik drámai jelenete (Szakáts Zoltán, Bicskey Károly, Tompa Béla és Moóry Lucy)

Rácz Vali: Nem most lépek először színpadra, de remélem, nem is utoljára...

A Vidám Színház ültözőjében beszélgetünk az első komoly szerepét játszó Rácz Valival.

— Milyen érzés a pódium után színpadra lépni? — adjuk fel az első kérdést.

— Nem egészen helytálló, amit kérdez — tiltakozik, mert nem ez az első színpadi fellépésem. Már nyolc évvel ezelőtt játszottam a Városi Színházban és a Royal Színházban. Közben felhagytam a színpadi szerepléssel és csak pódiumon szerepeltem.

— Nem volt mégis júresa hosszú szünet

után újra színpadon játszani?

— Bizonyos tekintetben újszerűnek hatott mostani fellépésem, mert — mit tagadjam — meglehetősen elszoktam a színpadtól. Bár a „Romeó és Piroska” könnyed, franciás tzt vígjáték és szerepem nem más, mint a pódiumon előadott háromperces sanzonjaim prózai lán-colata.

Rácz Vali, a Romeó és Piroskában tudvalóleg dívozszerepet játszik, olyan dívoz, aki a színpadot hagyta ott a pódium kedvéért. A valóságban éppen az ellenkezőjét tette Rácz Vali. Meg is kérdezzük, megvan-e elégedve választásával?

— Nagyon boldog vagyok, hogy újra színpadra léphettem és a jövőben nem is akarok megválni a színpadtól. Két év óta várok erre az alkalomra és nagyon hálás vagyok igazgatónnak, amiért rám gondolt ennek a szerepnek betöltésénél.

— Ezután hűlten lesz dalaihoz?

— Dalaimhoz nem, legfeljebb a pódiumhoz. A közeljövőben több dalléneklek lemezre és a rádió hallgatóinak is bemutatatom legújabb dalaimat. Különben a színpadihoz hasonló változás következett be a filmnél is: a most bemutatott „Majális”-ban komoly szerepem van. Ha a közönség is meg lesz velem elégedve színpadon és filmen egyaránt, ilyen szerepek mellett szeretnék mindig maradni.

Ismerjük el, a kezdet mindkét helyen biztos és minden remény megvan, hogy Rácz Vali még sok jó szerepben láthatjuk viszont színpadon és filmen egyaránt.

K. E.

Pákozdy Ferenc

IMÁDJA A KOMOLY PRÓZÁT ÉS SOMLAY ARTUR A SZINÉSZIDEÁLJA

A színházjáró közönség még jól emlékezik, hogy tavaly a Vigszínházban, a „Mi kis városunk” előadásain egy jómozgású, fiatal színész vonta magára a figyelmet: Pákozdy Ferenc. Nem ez volt az első szerepe, de azóta egy pillanatra sem tűnt el a közönség szeme elől és jelenleg a „Mesebeszéd”-ben játszik nagyobb szerepet.

— Tolnay Klári ajánlott a Vigszínház igazgatóságának figyelmébe, — kezdi mesélni, amikor megkérjük, hogy ismertesse pályáját — de érdekes módon mégsem a Vigszínházhoz, hanem a Fővárosi Operettszínházhoz kerültem. Innen azonban csakhamar átvett a Vigszínház és Fendrik Ferenc „Két boldog hét” című darabjában kaptam az első szerepemet. Ezt követte a „Mi kis városunk”, a legragyozóbb színdarab, amit valaha is láttam.

— Mi az igazság Nemzeti Színházi fellépése körül?

— Véglegesen még magam sem tudok, de annyi biztos, hogy körülbelül két héttel ezelőtt Kovács Aladár kölcsönkért a Vigszínház igazgatóságától Ignác Rózsa „A fiú” című darabja főszerepének eljátszására. A Vigszínház elvileg beleegyezését adta, így nekem nincs más teendőm, mint a további fejleményekre várni.

— Természetesen boldog?...

— Hogyne! Ezt nem is kell hangsúlyoznom. Kimondhatatlanul szeretem a komoly prózát és „A fiú” is ugynevezett „probléma-darab”, amelyiknek van komoly mondanivalója. Kétszeres öröm, hogy ezt a szerepét a Nemzetiben játszhatom el, ahol még két évvel ezelőtt színinövendékként játszottam.

— Ki a színésziideálja? — kérdezzük, mielőtt befejezzük a beszélgetést.

— Minden tekintetben Somlay Artúr a színész-mintaképem és nagyon boldog leszek, ha évek múlva az ő páratlan játékindelligenciájának és széles emberábrázoló skálájának egy kis töredékét magaménak vallhatom.

Mi
Budape
munka
folynak
A
esolatb

és oper
zenekai
sajnos
ház és
segítség
linek -
ragadju
a fővár
előtt ú
minden
e négy
nak Ko
jövőre,
kon oly
szélese
tekintet
befogad
most v
előzetes
biztos,
színpad
kívánó
tunk il
tervet
tesen m
játszani
a Pillar

Komany

A Kolozsvári Színház Pesten...

Mi is ismeretes, a kolozsvári színház ideiglenesen Budapesten talált hajlékot. A Kolozsvárott megkezdett munka nem szakadt félbe és máris a legserényebb próbák folynak a Magyar Művelődés Házában.

A színház vezetőitől a megváltozott helyzettel kapcsolatban a következő felvilágosításokat kaptuk:

— A kolozsvári színháznak csaknem teljes prózai-és opera-együttese Pestre érkezett, csupán a balett-és zenekar szorul némi kiegészítésre. A díszletek jórészt sajnos nem tudtuk magunkkal hozni, de a Nemzeti Színház és az Operaház a legnagyobb testvériességgel sietett segítségünkre. Budapesti tartózkodásunkat csak átmenetinek — vendégszolgálatnak — tekintjük, de egyúttal megragadjuk az alkalmat, hogy bemutassuk képességeinket a főváros közönségének. A mi együttesünk négy évvel ezelőtt újszólván a semmiből kezdte meg a munkát, így mindenkinek módjában lesz megállapítani, mire jutottunk e négy év alatt. Azt az erkölcsi tőkét, amelyet magunknak Kolozsvárott összegyűjtöttünk, át akarjuk menteni a jövőre, ezért fontos, hogy állandóan játsszunk. Műsorunkon olyan prózai-és zenedarabok lesznek, amelyek a legszélesebb néprétegek ízlésének is megfelelnek. Különös tekintettel vagyunk itt a Magyar Művelődés Házának nagy befogadó képességére. Prózai műsортervünk összeállítása most van folyamatban, itt a Nemzeti Színházzal való előzetes megbeszélés után fogunk dönteni. Annyi máris biztos, hogy nemcsak a Művelődés Házában, hanem kisebb színpadokon is fogunk játszani, főleg kamaraszínpadot kívánó darabokat. E pillanatban két színházzal folytatunk ilyenirányú tárgyalásokat. Ami az operai műsортervet illeti, nagyjából ugyanez a helyzet, de természetesen minden operát a Magyar Művelődés Házában fogunk játszani. Október 27-én a Rigolettóval kezdünk, ezt követi a Pillangókisasszony, a Traviata, Székletés a szerályból és a Sevillai borbély előadása. Eredeti bemutató lesz a Carmina Burana, Az arany meg az asszony és a Csodafurulya. Az operákon kívül klasszikus operetteket is fogunk játszani, elsősorban a Cornevillei harangokat és a Cigánybárót. A színháznak nincs egyetlenegy tagja sem, aki Budapesten nem az otthonihoz hasonló igyekezettel és lelkesedéssel végezné feladatát, mégis mindannyiunknak — pedig tagjainknak háromnegyedrészre budapesti — leghőbb vágya, hogy mielőbb visszatérhessünk régi hajlékunkba, Kolozsvárra.

A budapesti közönség érdeklődéssel várja a kolozsvári színészek bemutatkozását.

Károly János br. főigazgató

Mihályfy Béla igazgató

Illusztrált darabcímek

"A pénz nem boldogít!"

Piroska és Romeo, a farkas

"Meszeszéd"

"Az imádó és a férj"

"Utcat ismeretség"

Szakítás

IRTA: TURI TURGONYI ANDRÁS

— Nem szeretem, értse meg, nem szeretem!

— Nem szeret?

A férfi üres tekintettel meredt a leányra, aki az előbbi szavakat mondotta keményen és elkeseredetten. Úgy meredt rá, mintha most látná először. Szőke haját, kissé husos ajkát és molett alakját, a tarkamintás, enyhén izléstelen olesó kartonruhát, egyszerűen és a leányt, akit halálosan szeretett.

— Nem szeret? — mormolta a szót hűvöletben és aléltan. — Nem szeret?

Egyszerre magához tért és úgy érezte, hűvös áramlat érte a szívét. Egészen tisztán látott most. Figyelmesen meg megnézte az ajka feletti apró anyajegyét, a rendetlen hajlincseket a füle mellett, megbámulta a ruhája gyűrődését és a harisnyája rendetlen vonalát.

Sohasem figyeltem meg a leányt ennyire, mint ezekben a pillanatokban.

— Nem szeret, persze, hogy nem szeret. Hirtelen rádobbnai, hogy soha nem is szerette. És hirtelen megtudta, ő sem szerette a leányt. Hogyan is szerethette? Ezt a kövérkés, szürke teremtést, vastag ajkával, olesó kölnijével.

Persze, azok az esték. Kettesben a Gellértudgyen, a nyári vendégio paraszti kertjében, cigánymuzsikával. Örült volt. A nyár szédítette meg, a budai utcák esendje, a folyón csillogó fények.

— Szóval nem szeret? — kérdezte megegyeszer és hű-

vösen pillantott a leány szemébe.

A leány a férfi megváltozott hangjára alig észrevehetően összereszt. Nem szólt, csak bólintott.

— Köszönöm — mondta a férfi és elindult. — Jobb később, mint soha.

Halkan becsukta maga mögött az ajtót és leballagott a lépcsőn.

— Ez hát a szakítás — gondolta, amikor leért a ház

elé. — Ez hát a vége s én mícsoda örült voltam.

Lassan hámszokodva ment a falak mellett és azon töprengett, október van már, hűvös szél fúj és este valószínűleg eső lesz.

Késő délután volt. A kirkatok lassan kiviláglottak és az Andrassy-út is csendesedett.

Keskeny mellékutcába vetődött és betért egy piszkos kis vendéglobbe. Seszínű, savanyú hort raktak eléje és valahonnan a sarokból előkerült egy kopott cigány is.

Halkan dúdolgatott és itta a rossz rizlinget. Aztán egyre hangosabban énekelt. Hangja

szárnyalva zúgott a korhadó falak között s éjféltől már meg-megesuklott az ének, meg-megesuklott a zene is.

Fizetett.

Suppanva csurgott az eső a nedves háztetőkről s a sofőr jóindulatú vigyorgással segítette be a taxiba.

A ház előtt fontoskodva és dülöngélve indult a kapu felé. Előhalászta zsebéből a kertkapu kulcsát és a zárba illesztette.

Ekkor lépett melléje a leány. Át volt ázva a kabátja, látszott, hogy régóta áldogálhat az utcán.

— Maga az? — kérdezte a férfi és megingott.

— Régen várom már — szólalt meg a leány csendes és szomorú hangon. — Meg kell mondanom, nem igaz, amit délután az arcába vágtam. Nem igaz, hogy gyűlölöm. Szeretem, halálosan szeretem magát. Mikor elment tőlem, akkor éreztem, maga nélkül semmit sem ér az egész életem. Hogy üres és céltalan. Felejtse el, felejtse el, amit mondtam és boesáson meg.

A férfi sokáig nézte a leányt, ködbe tűnő arcát, azott kalapját és lógó haját, aztán keményen és kiszámítottan ennyit mondott:

— De én nem szeretem. Érti kislány, én nem szeretem magát!

Egyetlen mozdulattal kitérta a kaput és eltűnt a kerti úton. Mikor felgyújtotta lakásában a villanyt, halkan fűtült és öt perc múlva horkolt.

Belezt
tehets
nész t
alakít
fősz

A r
punk
meg.
műsor
rövide
hog
közöj
hej m

A M
jövöbe
Meggy
neve, a
gek'
mondó
rül sz
külvár
a pest
ráit v

Pág
stikerre
a vilá
főszere
ség me
Páger

Horvá
feltűnt
nő a f
utánan

Belezna Ervin, a tehetséges fiatal színész több kisebb filmalakítás után főszerepet játszik

Tóvizi Irén operatőri sikeres vidéki hangversenykörút után a fővárosban is fellép

Fulda Gizi, a kolozsvári Nemzeti Színház volt tagja, balatonturnéja jövedelmét jótékony célra adta

Tabáni F. István hazafias dalait nagy sikerrel adták elő több hadikórházban

Képes Híradó

A rádióműsor e héten lapunk zártáig nem érkezt meg. Értesüléseink szerint a műsorkiadás technikai okai rövidesen elhárulnak, úgyhogy a jövő héten már ismét közölközünk a teljes, részletes heji műsorról.

A Nemzeti Színház a közeljövőben új magyar szerzőt avat. **Meggyesy Károly**, a fiatal író neve, akinek első darabja „Öregyek” címmel Sardou „Szókimondó asszonya”-a után kerül színpadra. A fiatal író darabja külvárosi milőben játszódik és a pesti külváros különös figuráit viszi színpadra.

Páger Antal Sopronban nagy sikerrel lépett fel az „Egy nap a világ” című Vaszary darab főszerepében. A soproni közönség meleg elismeréssel adózott Páger művészetének.

Horváth Margit, a nemrég feltűnt tehetséges filmszínésznő a főszereplője a „Ne sírj utánam, kedvesem” című katona filmben

A levek szerint a szegedi színház egyelőre Erdélyi Mihály Erzsébetvárosi Színházában fog vendégszerepelni. A kitűnő szegedi színtársulat minden bizonnyal megtalálja a budapesti közönség szívéhez vezető utat is. A szegediek valószínűleg a Magyar Elektra című drámában mutatkoznak be a pesti közönség előtt.

Gazdag tartalommal jelent meg a Magyar Művészet legújabb száma. A lap tartalmából kiemeljük Ambrózy Agoston, Eszterhás István, Erdélyi József, Füzy Lajos, Gedényi Mihály, Hegedüs Tibor, Kolozs Pál, Komjáthy Aladár, Koréh Ferenc, Kozocsa Sándor, Ormay Imre, Soós László, Szombathy Viktor, Volly István értékes írásait.

A Nemzeti Kamaraszínház október végére tervezte Paul Raynal „A jérji szíve” című háromfelvonásos drámájának bemutatóját. A bemutató most technikai okok miatt elmarad s a darab helyett Geraldty „Ezüstlakodalom” című művét mutatja be a színház Tasnády Ilona, Tőkés Anna és Abonyi Géza főszereplésével.

Rajnay Gábor, a Nemzeti Színház kitűnő tagja megbetegedett. Régi ízületi gyulladását hozta elő a bizonytalan őszi időjárás, úgyhogy most egyelőre az ágyat kell őriznie. Rajnay a lakásán fekszik, itt fogadja barátainak jóleső látogatását és reméli, hogy orvosai segítségé-

vel mihamarabb ismét visszatérhet a színpadra.

Móricz Zsigmond „Kerek Ferkó” című regénye „Franzl Kerek” címmel a napokban jelent meg a bécsi Bischoff Verlag kiadásában.

Jelentős irodalmi eseménynek ígérkezik október végén a Vigszínházban Lagerlöf Zelmá „Portugália császára” című színdarabja. A Vigszínház nagy lendülettel dolgozik a próbákon. A darabban Ladomerszky Margit, Sittkey Irén, Bihary József, Orsolya Erzsé, Greguss Zoltán, Vértess Lajos, Boray Lajos és Kómüves Sándor kap fontos szerepet.

Lehár Ferenc, a világhírű magyar zeneszerző gyengélkedik, ezért egyelőre elmarad a tervezett budapesti látogatása.

Tamás Dóra nagy sikerrel mutatkozott be Kassán a „Névtelen asszony”-ban. A közönség nagy szeretettel fogadta a tehetséges fiatal színésznőt

FILMKRITIKÁK

Ördöglovas

A lovasbravúrajairól híres Sándor Móric gróf életének egyik epizódjáról szóló romantikus szép magyar film. Nemes eszközökkel és a líra finomabb formanyelvén igyekszik a közönségre hatni. Szövegkönyvírója, Asztalos Miklós, a kiváló történettudós és Hamza D. Ákos, a rendező kifogástalan ritmusú, alapos korismeretről tanuskodó munkát végeztek. A híres Buda-bécsi lovaglás, Metternich herceg bálja élményt jelentő filmképek. Általában az egész film patinás történelmi levegőt áraszt. A címszereplő vitéz Benkő Gyula a színészi vonalon, de mint lovas is megállja a helyét. Fényes Alice Metternich hercegnője a művészno egyik legsikerültebb alakítása, Szakáts Zoltán és Sulyok Mária, a hercegi házastársak szerepében, Kiss Manyi és Maklár Zoltán mint komikuspár illeszkednek bele a sikerre számítható film együttesébe.

Vádol a védő

Igényes bűnügyi film, meséjének jellegtése és annak rendezői feltalálása teljesen újszerű. Werner Klinger, a rendező rendkívüli ügyességgel keveri az eseményeket és meseterien foglalja egybe a szerteágazó szálakat. Az apró mozzanatok, amelyek a divatos táncosnő meggyilkolásának körülményeit homályba burkolják, a főtárgyalás folyamán megisméltödvé nyernek magyarázatot, hogy a tényállás tisztázására vezessenek. Igen érdekes a védő szerepének beállítása is. A tekintélyes jogügyi tanács azért vállalja a gyanúsított fiatal ember védelmét, aki egyébként a leányának a vőlegénye, mert hisz annak ártatlanságában. Remekül megját-szóit jelenetek mutatják be, hogy az a hit mire képes. Az ügyvéd ugyanis fanatikusan, lázasan kutatja az összefüggéseket, amíg rájön arra, hogy ki volt a tettes. A rendező ezt a folyamatot ötletes megoldásokkal és mindig filmszerűen tudja érzékeltetni. Azt azonban a végén sem tudja meg a néző, hogy a szép táncosnőt tulajdonképpen miért gyilkolták meg. Heinrich George étellel tölti meg a védőüggyvéd figuráját, a tárgyilagosan néhol robusztus erejű és lenyűgöző. Igen előnyösen és hatásosan szerepel a magyar Simo Margit, mint táncosnő és kitűnő kabinetalakítást nyújt a züllött varieté-színész szerepében Karl Schönböck.

Nóra

A híres Ibsen-dráma nyomán készült. Amellett, hogy sikerült kihangsúlyoznia a meg nem értett, önállóságra vágyó, a családi otthonban helyét nem találó asszony problémáit, bonyolultabb, izgalmasabb mesét teremt s ezzel eltér Ibsentől, de anélkül, hogy az irodalmi és művészi szempontok érvényesítését elhanyagolná. Luise Ulrich, Nóra megszemélyesítője tiszta és átszellemült líraisággal játssza meg a különös északi asszony szerepét. Viktor Staal közelebb áll Ibsenhez s Gustav Diesel szintén beleilleszkedett az ibseni légkörbe. Sok vita folyik most afelől, hogy szabad-e Ibsen hatalmas drámái alkotását másképpen vinni filmre, mint ahogy a szerző azt a színpad számára megteremtette. Ennek a filmnek mesteri rendezése azt igazolja, hogy szabad!

Kállay István

Asszonyok! / 1. rész / írja: postaja SZENTMIHÁLYINÉ SZABÓ Mária

Babszi, kiváncsi a véleményemre, tehát őszintén megírom, hogy kezdetből fogva mindent elkövetett életem megfontására. Ha iskolát állítanának fel s abban azt tanítanák, miképpen viselkedjek a férjém elidegeníteni akaró asszony, tanárnőül választhatnák oda. Saját szavai szerint goromba volt, türelmetlen, veszekedős — szóval pokollá tette az ura életét. S bár az szegény tűr, Maga ha kicsit is okos lett volna, beláthatta volna, hogy egyszer csak elszakad a végsőkig feszített hur. Mikor aztán ez megtörtént, a másik végletbe esett: rettegve gondolt arra, hogy elveszíti azt, akit nem becsült meg. Elkövette még a legnagyobb bűnt is: beteges érzékenységében életét is el akarta magától dobni. Valószínűleg azért tette, hogy ezzel maradásra bírja a szerencsétlen férfit s még ez a számítása is bevált. De ne gondolja, hogy most aztán mindig előveheli ezt a fenyegetést. Kérdezi: mit tegyen? Változzék meg teljesen. Legyen türelmes, jó, halkszavú, figyelmes. Ha a férfi szívében még él a szeretet, csakis ezzel tudja visszahódítani.

Messziről jöttünk. Messziről jöttek. S útjukat aggodó szeretettel kísérte, szorongva sürgette minden jóra való magyartelke. Mert az a messziség mindnyájunk számára féltett kincs, a nagy hegyek, zúgó patakok, havasi legelők részei a mi drága hazánknak. Lakói pedig jó testvéreink, hűséges és hős testvéreink s sorsuk soha nem lehet közömbös számunkra. Ne érezzék idegennek magukat. Ha most, a megpróbáltatások napjaiban, nem is tudunk szívünk szerinti vendégszeretetet nyújtani, éreznük kell, hogy hazakerkeztek, testvérek közé jöttek. Most megosztjuk a magunk szűkösebb életformáját s együttes munkával, nem lankadó reménységgel dolgozunk a jobb jövőért.

Zoltán. Nem először fordul hozzám korabeli fiatal ember s mindig örülök, ha egy tiszta férfilelek világit felém. Igaza van: a házasság kölesönös bizalmom épülhet csak fel. Ha tehát oka van kételkednie a leány szavaiban, ha már most is nyugtalanítja viselkedése, jobb, ha minél előbb megszakítja ezt a csak fájdalmat szerző kapcsolatot. Egész életét éppen ilyen pokollá változtathatná, mint ezt a két hónapot,

Tan
tartja
kül, m
bárson
kát a
fekete
részét
már a
lára eg
lehet fe
sosabb.
beállít

Tan
jéből
parrass
rejtelt
bárány
kosztár
zessel
kevés

Bar
radék
forma
és azo
így ny
mellén
magán
ból cs
szokny
estléke
zokkal

Flat
Meny
lőre teg
hónap
Sollis
anyag

Bar
Fehér
meg k
miesel
hon, a
nek, a
szint
Egy h
költés
angor
18
Széke

Divat üzenetek

Tanárestalan, Galánta. Ha novemberben tartja esküvőjét, bundáját felveheti, de ő nélkül, mert az ő sportosság teszi (1. rajz). Fekete bársonyból csináltasson egy „Rembrandt”-sapkát a mellékelt rajz szerint s a nehéz selyem fekete ruháját vegye fel. (1/a rajz.) A ruha övrészét sűrűn fekete stíttelre hímézheti ki. Ha már a lakásban vannak, tegyen a ruha bal vállára egy nagy fehér krizantémumot. Kesztyűje lehet fekete vagy fehér glassé, de a fekete stíltosabb. Esküvő után a bundáját átalakíthatja beállított szövet övrésszel és gallérral.

Tanítóő, Balassagyarmat. Zöld szövetből a mellékelt rajz (2. rajz) szerint varrassa meg kosztümjét elől rejtett gombolással, barna bárányprem díszítéssel. A kosztüm szoknyáját széles tűzéssel díszítse s ezáltal igen kevés anyag kell hozzá.

Barna Sárka, Pécs. Maradék filceit szabja ki egyforma nagyságú darabokra és azokat varrja össze. Az így nyert anyagból érdekes mellénykét szabhat és varrhat magának. Fekete laftruhájából csak egy bő harangalja szoknyát varrjon, amit téli estéken színes övvel, kis blúzokkal használhat.

Fiatal anya, Budapest. Menyasszonyi ruháját egyelőre tegye félre s arra a tavaszi hónapokban kérjen tanácsot. Sőtis anyagát csak egyszínű anyaggal kombinálja.

Barna kislány, Veszprém. Fehér, angora fonalat festesse meg kékróka színre, de semmiesetre se kísérletezzen ott-hon, hanem adja kelmejestőnek, aki pár pengőért a kívánt színt garanciával vállalja. Egy harisnya, kesztyű és sál kötéséhez körülbelül 20 deka angorafonal szükséges.

18 éves szűke lány, Székesfehérvár. Sötétkék ru-

háját olyképpen toldalja meg, hogy a deréktól a csipőig a toldást sűrű szegőzéssel díszíti. Ha így is kevés lenne az anyag, akkor a válltól a mell vonaláig is tehel egy toldást, melyet szintén sűrűn szegőzlet. Rózsaszín „lavable”-anyagát fekete csipkével kombinálja. Ha a hálóingből kimarad anyag, varrasson belőle kis nadrágot két oldalt fekete csipke beállítással.

„Anny”, Budapest. Kékróka keppjét tegye félre és alkalmasabb időben viselje. Ma senki sem visel drága szőrméket, tehát anélkül is „elegáns” lesz az estélyen. Olvassa el előbbi cikkeinket és látni fogja, hogy az egyszerűséget hangoztatjuk!

Csabáné F. Apollónia

A rajz leírását az első és második üzenetben közöljük

Kálmán Etelka, a Magyar királyi Operaház egyik legszorgalmasabb s egyben leghatékonyabb tagja az idén nem szerepelt az Opera nyitó-előadásain.

Andrássy-úti lakásában látogatuk meg, ahol édesanyjával lakik. Mosolyogva, de befászlított lábbal fekszik az egyik heverőn.

— Csak nem valami komoly baleset? — érdeklődünk részvétellel.

— *Baleset, de remélem most már nem komoly* — válaszolja. — *Még augusztusban Ujdom-*

Rövidesen meggyógyulok

üzeni Kálmán Etelka, a sebesült balerina

bóvár mellé utaztam pihenni és itt fataipú cipőm révén olyan szerencsétlenül estem el, hogy egy teljes hónapra gipszbe tet-

ték a lábam. Most még pihenek, de bízom abban, hogy nem sokára ismét felléphetek.

— Az Operában gazdag szerepköre volt. Sok gondot okozhatott odabenn ezzel a balesettel.

— *Nem volt nagyobb baj, mert a nehézségeket megoldották. Igaz ugyan, hogy szenvedélyes eigánylánytól az álmodozó keringő-dámadig mindent iánvoztam, de egy-egy kitűnő kollegaróm szépen helyettesített.*

Reméljük mi is, hogy a rokonszenves fiatal balerinának már nem kell sokáig őriznie a betegágyat. Az utóbbi években olyan szépen fejlődött, hogy minden alakítására felfigyelt a kritika. Az Operának is szüksége van rá. (—)

„János vitéz” ÖRÖKÉBEN...

Mit mond a modern operettrol Kacsóh Pongrác tűzoltó-fia?

Igen gyakori dolog, hogy a szülőkhöz megtevésztégis hasonlítanak a gyermekek s még a képességeiket is hajszára öröklék. Erre a legjobb példa Kacsóh János esete, aki apjától, Kacsóh Pongráctól zenei tehetségét örökölte. A fiatal zeneszerző polgári foglalkozása azonban nagyon távolesik a muzsikától, mert hivatásos tűzoltó. Társaságban ismertük fel remek zenei talentumát s a zongora mellett kezdtük faggatni s kiderült, hogy zongoraszonátákat, dalokat adott elő s ezek mind saját szerzeményei. Fel is vetettük előtte az operett-szerzés magától-értetődő problémáját, hiszen a János vitéz öröksége maradt rá az apától. A következő érdekes nyilatkozatot adta erről a Délibáb olvasóinak:

— *A János vitéz örökébe lépni lehetetlen-ség, ebben a műfajban nincs továbbhaladás. Az a néhány kísérlet, amely a magyar népi képzelet szerint való meseoperetteket akarta felfrissíteni és új formába önteni — nagyon kevésbé elégtelleki a közönséget vagy a szakértő zenészeket. Éppen ezért az én számomra a kísérlet*

Kacsóh János

ezerszeresebben veszélyesebb volna, mint bárki másnak, — hiszen a János vitézre emlékezve vagy túlságosan elnézők lennének velem szemben az apám emléke miatt, vagy éppen az apai örökség terhe súlyosodna rám annyira, hogy nem lehetne elfogultalan kritikai méltatásban részem éppen amint, mert az összehasonlítás eleve az apám javára szolgálna.

— Mit tehet hát ilyen tehertételekkel megáldott és megvert fiú?

— *Helyzetem nemcsak ezek miatt súlyos és aggályos, hanem azért is, mert nincsenek jó szövegeim, de jó librettó is úgy kellene, mint egy falat kenyér, mert az is lehetetlen helyzet, amit a mostani operetteknél tapasztalhatunk, hogy a zene s különösen a dalok szövege teljesen független az operett meséjétől. A muzsika magában, mese, szerelem, magasrendű érzelmek, humor nélkül mit sem ér. Szomorú, hogy a mai szövegírók mennyire lebecsülik a zeneszerzőt s a dallamokhoz annyi együgyű helyzetet adnak a szövegekben, hogy az semmiben sem lelkesíti az olyan embert, aki a zenébe lelket, magasabbrendű szellemi megnyitakozást szeretne belevinni...*

Az ifjú Kacsóh találó megjegyzéseit szívésen adjuk közre, hátha akad olyan szövegíró, aki az operett története és a muzsikája között lelki közösséget igyekszik keresni, — nagy öröme az íróknak, muzsikusoknak s nem utolsó sorban a — közönségnek...

Furcsa történet

IRTA: SZ. HORVÁTH JÁNOS

A hegyek felől alattomosan nyomult le a sötétség a völgybeekelt bányaváros felé. A távoli kohó gózsipjának újongó hangja nekiverődött a hegyoldalnak és elkísérte a munkából megtérő bányászokat a dombok mögé rejtett kunyhóikba. A gázlámpák álmos pislogással csurgatták fényüket, erőtllenül bontogatva a homályos foltokat egymástól távolesó ör-helyeik között. Az öreg házak, mintha maguk is hétvégi pihenőre készülnének, csúcsos süvegük árnyékát húzták szemükbe.

Szombat este volt.

A Hibalkáról a völgybe kanyargó síkatoron, vállán fekete létrával és a kaparóvassal, lassan ereszkedett alá púpos Lupták kéményseprőlegény. A hegyekről lecsurgott hólé páncéllá fagyott kergén inkább csúszva, mint lépkedve közeledett a völgy felé. Besötétedett mire hazaért.

A fekete szoba, ahogy a háznép a legények mosdófülkéjét hívta Fercser mester házában, már visszhangzott a vízcsobogástól és a prüszköléstől. Púpos Lupták fürdés előtt borotválkozáshoz fogott.

— Szép lesz máma a Jozsinko! — csúfolódott vele tótos kedélyeskedéssel a másik legény, de ő oda sem hederített a gúnyos megjegyzésekre, amivel ingerelte s amint felöltözött, köszönés nélkül távozott.

A Suhajdáék szakácsnőjével készült a Zöldfa vendéglőbe hétvégi szórakozásra. Hónapokig kitarító ostromának volt eredménye, hogy a balszemén hályogos Milka engedett Púpos Lupták könyörgésének. Ez volt az első találkája a kéménykotró legénynek, aki negyven esztendőn keresztül reménytelen férfihittel hajszolta a szerelmet.

Megdobban a szíve, amikor Milka hajlott alakját megpillantotta a boltíves kapu alatt. Félszegen üdvözölte és úgy indultak el egymás mellett, mint két gazdátlan igavonó.

A vendéglőben már iparoslegények, cselédlányok, dohánygyári munkások és bányászok táncoltak. A sarokban Vince, a vak harmonikás fujtatta szerszámát s az asztaloknál gyérhabú, könnyű sört ittak a párok.

Púpos Lupták egy távoli asztal mellett foglalt helyet s szoknyáját elrendezve, Milka is melléje telepedett. Illedelmes unalommal néztek egymásra, majd a vendégeket vizsgálták. Púpos Lupták sört hozatott.

Az első kortyok után egymásra néztek.

majd Milka szemérmesen lesütötte fél-szemét.

Púpos Lupták a jól kereső munkások közé tartozik — gondolta magában, — nem kocsmajáró, a lányoktól sem kell félteni. Nem is húzta el a kezét, mikor a legény érdes tenyere ránehezedett. Igaz, jobb lenne, ha nem lenne púpos, bár ő sem egészen szép, de az a kis hályog mégsem olyan feltűnő, mint az a púp. Sőhajtott.

Még üres tekintettel meredt egy ideig a terembe, azután a legényhez fordult: — Nem táncol?

— Nem! — válaszolt a legény röviden és gyorsan hozzáért poharával a leányé-hoz.

— Azért?... — kérdezte Milka.

Luptákot feszélyezte a kényes téma.

— Nem! — válaszolta kurtán.

— Az magának mindig volt?

— Igen! — morogta kelletlenül a púpos.

A mulatók ott keringtek körülöttük s amint egy-egy pár ellejtett mellettük, vihogva összesúgtak a hátuk mögött. Púpos Lupták észrevette és keményen összeszorította a fogát. Újabb sört rendelt és sóskiflit kért. Milka elgondolkozva tépett le belőle egy darabot és leöblítette egy korty sörrel.

— Magának mennyi a fizetése? — kérdezte váratlanul.

— Száz pengő és a koszt! — válaszolt büszkén a púpos.

— Milka szeme felesillant. — Száz pengő! Ő ötvenet keres, az százötven!

M. Drávay Mária kozmetikája

Modern arcápolás. Hormonos, vitaminos kezelések és készítmények. Díjtalan kozmetikai tanácsadás. (Válaszbélyeg.) Utánvételi szállítás

Budapest, IV., Kossuth Lajos-
utca 3. sz. Telefon: 184-541

Abból szépen meg lehet élni két embernek! Egy szoba konyha a Hibalkán negyven pengő!... Talán még megtakarított pénze is van a legénynek?...

— De a bűtör?... — folytatta, mintha már tülesett volna a lánykérésen és kutatón nézett a legényre.

— Az is meglepne! Két szekrényt kinnáltak közalatt. Azt megvenné — bátorodott neki a legény.

Milka mintha most jött volna rá, hogy házasságról beszélnek, ismét sóhajtott. — Isten éltesse! — kocintotta poharát a lányéhoz Lupták.

Az tartózkodón megemelte, belenyúlt a pohárba és lesöpörte szoknyájáról a morzsát.

— Hát jó! — felelte a legénynek, aki ezzel a sikeres lánykérést befejezettek tekintette. Szeretett volna még valami szepet mondani a lánynak, de nem jutott semmi alkalmas az eszébe.

— Egyen még egy kiflit! — biztatta a leányt s egy sós süteményt tolt eléje. — Csak egyen nyugodtan! — biztatta tovább. — Azután majd ezt is elintézem — intett szemével a háta felé.

— Minek azt?... — kérdezte Milka. — Csak!... — válaszolt a púpos. — Nem akarom, hogy azt mondják, púpos férje van! A Tomkónak is ilyen volt és kivágatta. Az enyém is ilyen zsirpúp, azt mondta az orvos.

— Az sokba kerül! — tiltakozott még a felesleges kiadás ellen a lány. — Ha már van, hagyja!...

A púpos azonban már ragaszkodott elhatározásához.

— Kivágatom! — válaszolt határozottan.

Megitták a sört és kimentek a kocsmából. A temető mellett púpos Lupták átfogta a leány derekát. Az nem tiltakozott. A bolygó városkapu homályában pedig megcsókolta a leány arcát a hibás

szeme oldalán. A lány csak akkor vette észre, amikor az idegen nedves ajkak a bőrét érték s a gyér bajusz megcsiklandozta. Szemérmesen elhúzódott. Házáig már csak a kezüket fogták.

Másnap púpos Lupták bement Feresek mesterhez. Az összehúzta a szemöldökét amint megpillantotta a legényt. Biztosan megint valami kívánsága van, gondolta magában, bár hisz púpos Lupták volt a legjobb segédje. Maga sem értette, miért tudja úgy végezni a munkáját, hogy a többiek nyomába sem léphetnek. A legmagasabb mászókéménybe úgy kúszik fel, mint a majom, pedig nem kis munka a széles kéményben térdel és lapockával nekifeszülve végigkúszni a tetejéig és közben még a kormot is lekaparni. Jó munkás, azt meg kell adni! Ahol ő járt egyszer a kaparóvassal, ott nem hallatszik panasz.

A legény félszegen állt egyik lábáról a másikra nehezedeve, azután a tárgyra tért.

— Meg akarok nőszülni! — kezdte.

— Megnőszülni? Mi a csodát?

Le akarta szidni Feresek mester a legényt, de azután arra gondolt, hogy ugyan ki megy ehhez a púposhoz s erre csaknem elmosolyodott.

— Sok szerencsét kívánok! — és felkelt helyéről, jelezve a kihallgatás végét.

— Még valamit akarok kérni — folytatta Lupták.

A mester idegesen fordult vissza.

— Mi a fenét? — mordult rá gorombán, hogy elvegye a kedvét minden kérestől, mert fizetésemelést sejtett a legény szándékában.

— Egy hónapi szabadságot kérek — nyögte ki a púpos.

— Egy hónapot? Mi az ördögnek? Nem elég egy nap a lakodalomra? Vagy talán előbb nászútra mentek? — enyhült tréfálkozásba a mester.

— Nem arra kell! — válaszolt a púpos.

— Nem bánom, gondoskodj kisegítőről, oszt tőlem mehatsz! — zárta le a beszélgetést a mester és púpos Lupták eltávozott.

A legények másnap már megtudták, hogy púpos Lupták nőszülni készül.

— A Józsinko szerelmes! — esúfolódott vele Palka s igen komikusnak találta ezt a lelkiállapotot a púpossal kapcsolatban. Szerelmes szavakat gügyögött feléje és felszemét lehúnyva kacérokodott vele, érthetően előzva a menyasszony hibájára.

Púpos Lupták még csak meg sem haragudott. Telve volt elszántsággal s csak egy akarat fűtötte, megszabadulni a púpjától. Majd megnutatja ő, hogy van olyan legény, mint bárki más!

Harmadnap már nem állt munkába. Milánk kívül senki sem tudta, hová ment.

Bizonyos kellemetlen
napokon

NEOKRATIN

Kapható gyógyszerárakban.

Amint a vonat beszusogott vele a fővonal első állomására és felült a gyorsvonatra, úgy érezte, új élet felé rohan. Inge alatt vászonzacskóba varrt megtakarított pénze átforrósodott testének melegétől. Időnként gyengéd érintéssel megtapogatta. Hosszú esztendők verejtékes munkájának gyümölcse most érik álmaváltó valósággá. Szerette volna meggyorsítani a kerekek forgását arra a gondolatra, hogy rövidesen púp nélkül állhat Milka elé. Keskeny, csontos arcán ráncokba hullámozott egy felszeg mosoly, ami oly ritkán bontotta meg ellenállásra feszülő vonásait.

Olyan ember lesz, mint a többi! Sudár, egyenes! A szánakozó és csúfolódó mosolyok forrása ottmarad egy műtőasztalon, annyi keserű emlék ízével együtt. Elszánt harcos bátorságával szállt ki az ismeretlen nagyvárosban és félelem nélkül lépte át az orvosságzagú épület küszöbét.

A műtét szabályszerűen folyt le s egy hónap múlva púpos Lupták púp nélkül állt a munkába.

Most már megbeszélték az esküvő napját is Milkával, van miért dolgoznia. Minden garast félrerak. Minden borralónak dupla értéke lesz előtte.

A Paulik péknél kezdte el a munkáját. Bebujt a széles kéménybe. Kézbevette a kaparóvasát, azután nekifeszítette hátát a kémény falának és térdeit felhúzza igyekezett a megfelelő feszülést elérni a oiztos mászáshoz.

Az első kísérlet nem sikerült. Még nem sejtette a borzasztó valót, csak amikor másodszer is nekifeszült, futott végig a hideg borzongás a testén. Már sápadtan és zúgó fejjel kísérletezett harmadszor, de a teste nem tudott odatapadni a falakhoz. A szükséges feszüléshez borzasztó hézagként hiányzott két arasz, ép a púp mérete. Kétségbeesett próbálkozásba fogott. Az eredmény ugyanaz volt. Visszahullott a kémény aljára, mint egy tuskó. — Mit lehet itt kezdeni? — nézett körül tehetetlenül. Lábaik teljes hosszában próbálta kifeszíteni, de így nem fért be.

Már elmúlt egy óra anélkül, hogy munkáját elkezdte volna. Talán legjobb volna fogni a kaparóvasat s verni a fejét, míg darabokra hull. Émelyítő keserűség nyomult a szájába s a szíve hevesen vert. Hogy próbálkozzon? Mihez kezdjen? Az mégsem lehet, hogy ne tudja elvégezni a munkáját. A kenyérről van szó!... Az életéről! Mit kezd, ha kirúgja a mester? Egy életet töltött el ezen a koromszagú pályán s most... Istenem!... Lehetséges ez? Hát az a púp jelentette az életet számára? amit emberi hiúságból kivágott!

Innen végül is ki kell mennie! Belebujtatta meztelen lábait a papucsokba, vállára vette a kaparóvasat és kilépett az ajtón. Huszonöt év óta először történt

meg vele, hogy dolgavegzetlenül távozott egy házból.

Olyan gyengének érezte magát, hogy amint az uccára ért, alig bírt elvándorogni a kocsmáig. Ott lerokadt a lócára és pálinkát kért. Sötét volt, mire kilődült a kocsmából. Odahaza a kőpadra dőlt a fekete szobában s ott azonmód elaludt.

— Ez is jól kezd! — kelt ki magából Palka, amint hazaérve megütötte orrát a pálinkaszag. — Talán a púpjáért ült tort a disznó! — s öreg, elhasznált ruhákkal betakarta az eszméletlenül fekvő testét.

Púpos Lupták még három hétig dolgozott a mesternél. A Paulik-estet még megsúzta valahogy, de azóta egyre érkeztek a panaszok. Itt is Lupták volt... ott is a Lupták volt! Végül behívta Fercsek mester a szobájába.

Meg sem szidta. A hasznavehetetlen munkásoknak kijáró szükségzavással, közömbös hangon közölte vele, hogy el-sejtétől elmehet.

Talán, ha megszokott nyers hangján ordított volna vele a mester, felszakadt volna belőle a kétségbeesett vallomás, hogy ő nem tehet róla... rokkant lett a püptalan testével, de a mester, kinél huszonöt évet dolgozott, olyan rideg volt hozzá, mintha az ellensége lett volna. És ha megmondaná? Tartana olyan munkást, akit nem lehet használni? Mit kezdjen ezután? Hová menjen? A szom-

Megvételre keresem az

Encyklopédia Italiana

sorozatot. Ajánlatok e lap kiadóhivatalához küldendők „LEXIKON” jellegére.

ZSIROS, FÉNYES BŐRŰEK „HELACIT”-lól szépülnek

SZAKÜZLETEKBEN!

széd városba? Ott is ugyanaz történe vele! De fel sem veszik! Egy munkás, akit huszonöt évi szolgálat után kirúgnak, kinek kell? Elmenjen bányásznak? Nincs annak becsülete, aki iparos létére beáll bányásznak!

Este elment Milkához.

A lány vörös kezeit kötényébe rejtve állt a kapuban.

— Milka! — kezdte a legény száraz hangon. — A mester felmondott!

Milka felszemével kutatón nézett rá.

— Most mi lesz? — kérdezte gyanakodva.

— Hát nem lehet esküdni. — Hajtott a fejét púpos Lipták. — Én nem tehetek róla! — toldotta meg bűnbánóan.

— Hát ki? Talán én futottam magam után? Én kértem, hogy vegyen el! Ilyen szegény! Eddig tudott gondolkodni? Most nem tud? Mert nem akar! Mondta volna meg mingyárt! — dőlt a szemrehányás Milkából a magábaroskadt legény felé.

— Látni nem akarom többé! Nabát! Hogy milyen emberek is vannak! — végigmérte púpos Luptákot és egy szuszra felszaladt a kanyargó lépcsőn. Hajtott háttal lépett ki púpos Lupták a kapu alól.

— Mindennek vége!

Cél nélkül kóválygott a városban. Nem látott embert és nem hallott hangot, pedig többször rászóltak.

— Nézd a púpost! De büszke lett, amióta egyenes!

Kilencórát harangoztak. Hazament. Fáradtan dőlt a kőpadra s fejét tenyerébe hajította.

— Megint részeg vagy, Jozsinko? Az apád!... — szidta tréfásan Palka, de nyomban elhallgatott, amint púpos Lupták arcát kiemelte két keze kagylójából és rátekinített.

Palka valamit megérezett a másik hangtalan vergődéséből s szinte részvétellel mondta:

— Na, megesik az mással is!... és magárahagyta társát.

Reggel még beállt a munkába Lupták, aztán másnap hiába keresték. Eltűnt.

Ment a boldogtalan, el, messze a tájról, más vidékre, ahol nem ismerték azelőtt és nem tudták, hogy azelőtt — púpos volt.

ÜZEN A FRONT

HONVÉDEINK LEVELET KÉRNEK A MAGYAR LÁNYOKTÓL

Tp. D. 202. Bőke József hv. Tp. C. 317. Kecskés György hdgy. Tp. P. 308. Nagy Lajos örv. Tollas József örv. Tóth Kornél örv. Szabó Lajos hv. Szabó József hv. Twerics József hv. Tp. D. 202. Bogdán István szkv. Kovács Gyula szkv. Tp. D. 384. Andaházi Andor hv. Tóth Kálmán hv. Karis István hv. Baszarab Miklós hv. Tp. Z. 713. Szauer János szkv. Botos László örv. Szakál Balázs örv. Kláb Ádám hv. Benei István hv. Nagy János hv. Muesi János hv. Luczás András hv. Domnicz György hv. Szitás Lukács Ignác hv. Székely Károly örv. Szabó Imre szkv. Tp. L. 408. Oláh Sándor hv. Kerebecz János hv. Dobos Lajos hv. Skorka István hv. Szeibel József örm. Major József hv. Bagi István örv. Tp. L. 587. Kontra Sándor tiz. Tp. F. 967. Kiss István örm. Farkas József tiz. Takács Mihály örv. Ferkerli István örv. Kőváry Dezső hv. Tp. H. 450. Lévy Ferenc tiz. Tp. D. 202. Csikós Ferenc hv. Tp. P. 655. Fogarassy László örm. Tp. D. 961. Kiss Sándor örm. Tp. K. 689. Onódi Mihály örm. Tp. M. 403. Lovassy Ferdinand örm. Tp. C. 494. Pomjicsa Mátyás szkv. Bolgoviás János szkv. Hronyecz Mihály tiz. Tp. F. 967. Koza István tiz. Ifj. Veress András hv. Tóth Kálmán hv. Máté Géza hv. Mijity Miklós hv. Csabakerti Béla hv. Németh Béla hv. Kátya Mihály hv. Tp. C. 340. Veress Sándor örv. Tp. D. 850. Ferencz József hv. Tp. P. 293. Sotharidesz József hv. Tp. H. 735. Sztójkov Lehel hv. Tp. F. 967. Plesu István tiz. Tp. H. 735. Vékony László hv.

Az alábbi honvédek a Délibáb útján üzenik, hogy jól vannak és levelet kérnek:

Tp. C. 241-ről Kun József tiz. (Váraljára). Tp. D. 452-ről Horváth Lajos hv. (Berettyóújfalura). Tp. P. 652 (I. D)-ről Tóth János hv. (Budapestre) és Rápolti Mózes tiz. (Oltszencre). Tp. M. 299-ről Pávay Károly szkv. (Kolozsvárra). Tp. H. 843-ról Flesch István hv. (Tökömlősrá). Tp. K. 310-ről Szedl János tiz. 520-as hadikórházból (Komárom) Zedény Ervin.

Púpos Kálmán honvédek (Tp. X. 709.) üzenem: Lapját megkaptam, kedves sorait köszönöm és szeretettel üdvözlöm.
D. J.

A szerkesztőség üzeni:

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem örzünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak e rovatban válaszolunk, levélben még válaszbelég beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk. Művészek és közéleti szereplők lakcímét, telefonszámát nem közölhetjük. Magánéletüket érintő kérdésekre nem válaszolunk.

Kővár. Az illető most dolgozik az irodalomtörténet második kötetén. — Szend M. Ilyen helyesírási hibákkal nehezen tud érvényesülni. Elsősorban ezeket a hibákat kell eltüntetnie. — Kolozs. Köszönjük kedves elismerését. A Délibáb ma is annak köszönheti népszerűségét, hogy a korlátozott lehetőségek között is igyekszik tartalmas, érdekes lenni. — Klasszikus. A sorozat egyes kötetei teljesen kifogytak. Ha beküld könyvboltunkba néhány számat, még kaphat. — Liszku. Ma már csaknem minden moziban nyolc óra körül befejezik az előadásokat. — Mária. Levelét áttettük az Asszonyok Postájához. Biztonságos sora kerül, de várnia kell. — Aranyos. Ilyen üzenetek közzétételére nem vállalkozhatunk. — Czira Kálmáné. A lapkorlátozás lehetetlenné teszi.

Solvolith
fogkrém